

Nr 452

Av herr Johansson, Theodor, och herr Bengtson, om viss åtgärd för att stimulera ett ökat ungdomssparande.

Det torde inte råda några delade meningar om nödvändigheten av ett ökat enskilt sparande. Olika åtgärder har också prövats för att direkt stimulera sparandet. Det tidsbundna lönsparandet för ungdomar i åldern 16—25 år är en sådan åtgärd. Staten uppmuntrar detta sparande, genom att lönspararna äger rätt att delta i ett lotteri, i vilket utlottas en summa, som motsvarar en procent av det under året i lönsparandet sammanlagt sparade beloppet. Lönsparandet har emellertid inte fått den omfattning som varit önskvärd. En förmån, som slumpmässigt tillfaller vissa av lönspararna, har tydligen inte kunnat stimulera ungdomen till ett målmedvetet sparande.

Den form av premiesparande, som gäller för åren 1955 och 1956, där varje enskild sparare premieras i förhållande till sin sparinsats, torde vara att föredraga. Även om man ännu inte exakt kan ange vad som nysparats genom denna sparform, pekar dock tillgängliga uppgifter på att denna premiering i väsentlig grad ökat sparintresset. Premiesparandet har begränsats att gälla för endast två år, och åtgärden är alltså att betrakta som kortsiktig. Bankoutskottet underströk i sitt utlåtande nr 32 till 1955 års riksdag, att när det senare överväges vilka åtgärder som bör prövas på längre sikt, torde erfarenheterna av den nu föreslagna premieringen kunna vara till viss ledning.

Enligt vår mening bör i första hand övervägas sådana åtgärder, som på ett effektivt sätt stimulerar till ett ökat ungdomssparande. Det kan knappast råda någon tvekan om att ungdomens i många fall mycket goda inkomster möjliggör ett väsentligt ökat sparande. Ungdomens konsumtionsvanor har dock fått en sådan inriktning, att det inte är ovanligt med skuldsättningar till följd av inköp av umbärliga konsumtionsvaror. Den relativt höga levnadsstandard man vant sig vid måste efter giftermål sänkas väsentligt, när man på samma inkomst som tidigare får familj att försörja och dessutom skulder som skall betalas. Ett sådant utgångsläge vid familjebildning skulle kunna motverkas genom åtgärder, som befordrar ungdomens sparvilja.

Sådana åtgärder kan utformas på olika sätt. För vår del förordar vi ett ungdomssparande, som i stort sett bygger på samma principer som det nuvarande premiesparandet. Detta premiesparande skulle vara tillgängligt för ungdomar i åldern 16—25 år, under förutsättning att de har en inkomst på minst 1 200 kronor per år. Dessa ungdomar skulle ha rätt att på premieparkonto insätta högst 2 000 kronor per år. Förutsättningen för att premie

skall få åtnjutas skulle vara att det spärrade beloppet uttages först vid 25 års ålder. Premie bör dock kunna utgå även om sparmedel lyftes tidigare, under förutsättning att dessa användes för bosättning, studier eller startande av eget företag.

Om förslag i ovan nämnda riktning kunde föreläggas 1957 års riksdag, med möjlighet för spararna att på premiekonto överföra under året insatta medel, skulle detta ungdomssparande komma att gälla som en direkt fortsättning av nuvarande premiesparande.

Med anledning av vad ovan anförts hemställes,

att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla att förslag angående ett ungdomssparande, som i stort sett bygger på samma principer som det nuvarande premiesparandet, förelägges 1957 års riksdag.

Stockholm den 26 januari 1956

Theodor Johansson

Torsten Bengtson